

Cena chození celou cestou za Bohem

David Wilkerson June 11, 2006

Jednou z nejlepších cest, jak ztratit p?átele a být odmítnutý, je jít celou cestou za Bohem. Brát vážn? duchovní záležitosti, zavrhnout všechny své modly, obrátit se k Pánu celým svým srdcem a stát se posedlý po Ježíši, sundat své o?i ze všech v?cí tohoto sv?ta – a náhle se staneš náboženským fanatikem! A jsi v nejhorším odmítnutí celého svého života.

Když budeš vlažný, budeš mít formu zbožnosti bez moci – když nebudeš ani p?íliš h?išný ani p?íliš svatý – nebudeš mít s nikým problémy, dokonce ani s ?áblem. Všechno p?jde hladce, budeš akceptován. Budeš jen dalším z mnoha polovi?atých v??ících.

Ale ty ses zm?nil. Stal ses hladovým po Bohu. Byl jsi usv?den ze svých h?ích? a nem?žeš už dál hrát církevní hry. ?inil jsi pokání a obrátil se k Pánu celým svým srdcem. Vzdal ses model. Za?al jsi kopat v Božím slov?. P?estal jsi prahnout po materiálních v?cech a stal ses posedlým po Ježíši. Dostal ses do nové oblasti rozpoznání a za?al sis uv?domovat, že t? te? v?ci v církvi již nebudou obt?žovat. Slyšíš te? z kazatelny v?ci, které lámou tvé srdce. Vidíš, že jiní k?es?ané d?lají kompromisy, tak jako kdysi ty. To je to, co t? tak zra?uje. Probudil ses, obrátil ses, jsi zlomený a kající v duchu. A máš Bohem dané b?emeno za církve.

Ale místo toho, aby se tvoji p?átele radovali a porozum?li, myslí si, že ses zbláznil. Jsi zesm?šován, vysmíván a nazván fanatikem.

Mojžíše se nádhern? dotkla Boží ruka, uv?domil si otroctví Božího lidu: „P?išlo mu na srdce, aby navštívil své bratry...“ Mojžíš byl tak nadšený, tak vzrušený velkým zjevením osvobození, které dostal, že utíkal ven, aby se o tom sdílel se svými bratry. „Domníval se totiž, že jeho brat?i porozumí, že jim B?h skrze jeho ruku dává vysvobození, ale oni nerozum?li“ (Skutky 7:23,25). Mojžíš byl nejpokorn?jší ?lov?k na zemi, byl absolutn? stráven Bohem. Nebyl svat?jší než ty, jednal v Bohu, prorocky. Cht?l, aby jeho brat?i slyšeli a vid?li, co B?h zamýšlí. Místo toho ho odmítli. ?ekli: „Kdo t? u?inil soudcem a vládcem nad námi?“ „Kdo si myslíš, že jsi?“ Jednoho dne porozumí – ale te? ne.

Když m? Duch svatý p?ed lety probudil, když jsem si za?al uv?domovat Jeho volání po svatosti a za?al brát vážn? chození v pravd? a Slovo se stalo mým životem, a když jsem za?al vid?t v?ci, které jsem nikdy p?edtím nevid?l – cht?l jsem se sdílet s každým. Telefonoval jsem kazatel?m a sdílel se o tom, co B?h ?íká. S mnoha, kte?í p?išli do mé kancelá?e, jsem plakal a ?etl ve své Bibli a ukazoval na skv?lé slavné pravdy plného odevzdání a ?istoty srdce. Myslel jsem, že to také uvidí. Myslel jsem, že budou milovat Slovo a padnou se mnou na kolena, aby se modlili za nový dotek od Boha. Místo toho na m? jen mžourali. ?íkali v?ci jako: „Jsi si jistý, že nejsi trochu mimo?“ nebo „To je na m? pon?kud t?žké.“ A ?ím více jsem hledal Boha, tím mén? jsem je vid?l. Bylo to, jako by mi do obli?eje chrstli studenou vodu. Necht?li slyšet.

Jestli se tohle d?je tob? od té doby, co t? B?h probudil, nejsi sám. Chci ti ukázat a varovat t?, co m?žeš podle Božího Slova o?ekávat, jestliže ses rozhodl jít celou cestou za Bohem. M?žeš o?ekávat t?i reakce: (1) Budeš odmítnutý. (2) Budeš vypov?zený. (3) Budeš kamenován. Budeš odmítnutý

Ježíš varoval: „Kdybyste byli ze sv?ta, sv?t by m?l rád, co je jeho; že však nejste ze sv?ta, ale já jsem vás ze sv?ta vyvolil, proto vás sv?t nenávidí“ (Jan 15:19). Ukaž mi v??íciho, který se stal jak milovníkem, tak ?initelem pravdy, a já ti ukáži toho, kdo je odmítnutý a pronásledovaný celou vlažnou církví. Vzdej se tohoto sv?ta a oni se vzdají tebe. Ježíš m?l mnoho následovník?, dokud se jim nezdálo Slovo, které kázal, p?íliš tvrdé – p?íliš p?ikazující. Zástup milovník? zázrak? slyšel Jeho prohlášení a odmítl Ho se slovy: „P?íliš tvrdé! Kdo to m?že p?ijmout?“ Ježíš se obrátil ke dvanácti a zeptal se jich: „Také odejdete?“ nebo „Je pro vás mé Slovo také p?íliš tvrdé?“ Petr odpov?d?l: „Kam bychom šli, slovo v??ného života máš.“ Ne, Petr a všech dvanáct by neodešlo pro slovo, o kterém v?tšina lidí ?ekla, že je p?íliš tvrdé, p?íliš p?ikazující, oni Ho milovali – protože produkovalo v??ný život. Z?stali by s pravdou za jakoukoliv cenu.

Toto je problém, kterému musí ?elit každý k?es?an v t?chto posledních dnech. Odvrátíš se od pravdy, která t? usv?d?uje, od pravdy, která ukazuje na tv?j h?ích, od pravdy, která odstra?uje, napravuje a proklíná tvé modly? Pravda, která t? volá, abys odvrátil své o?i od v?cí tohoto sv?ta, od sebe a od materialismu? Anebo se obrátíš k ucho lechtajícím, jemným, pot?šujícím, dob?e zn?jícím kázáním? Budeš následovat Ducha svatého, který t? usv?d?uje? Odhaluje?

Pravda skute?n? osvobozuje. Osvobozuje od mrtvých kázání, osvobozuje od mrtvých pastor?, osvobozuje od mrtvých tradic, osvobozuje od démonických doktrín. Osvobozuje od p?átelství, spole?enství, která se odvracejí od pravdy, protože je to tak „nemilující“, jak to nazývají. Milovníci a ?initelé pravdy touží p?ijít ke sv?tlu, aby byl každý skrytý skutek zjeven, odhalen. Ježíš ?ekl: „Každý, kdo koná zlo, totiž nenávidí sv?tlo a nep?ichází ke sv?tlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Ale kdo koná pravdu, p?ichází ke sv?tlu, aby jeho skutky byly zjeveny, že jsou vykonány v Bohu“ (Jan 3:20,21). To je to nádherné, že pravda vždy zjeví každou skrytou v?c. Když za?al Ježíš osv?tlovat všechny jejich tajné h?íchy, p?emýšleli náboženštitelé Židé, jak by ho zabili. Ježíš ?ekl: „Vím, že jste Abrahamovo sím?, ale chcete m? zabít, nebo? mé slovo ve vás nemá místo“ (Jan 8:37). „Ale te? m? chcete zabít – ?lov?ka, který vám pov?d?l pravdu“ (verš 40). „Kdo je z Boha, slyší Boží slova. Vy neslyšíte proto, že nejste z Boha“ (Jan 8:47).

Boží slovo ?íká: „A tehdy se zjeví ten bezbožník, kterého Pán pohltní dechem svých úst a zni?í jasem svého p?íchodu. P?íchod toho bezbožníka odpovídá Satanovu p?sobení s jeho veškerou mocí, znamením a lživými zázraky a s veškerým klamem nepravosti pro ty, kdo hynou, protože nep?ijali lásku k pravd?, aby mohli být spaseni. A proto na n? B?h pošle mocné p?sobení bludu, aby uv??ili lži a aby všichni, kdo neuv??ili pravd?, ale našli zálibu v nepravosti, byli odsouzeni“ (2. Tesalonickým 2:8–12).

Dnes existuje velké množství k?es?an?, kte?í nemilují pravdu. B?h ?ekl, že to je zp?sobeno skrytým h?íchem – „našli zálibu v nepravosti“. Tito milovníci pot?šení, kte?í d?lají kompromisy, jsou v hrozném bludu. Stejn? jako Židé za dn? Ježíše jsou p?esv?d?ení, že v?dí. V??í, že jsou Boží d?ti a sve?ep? odmítají slovo, které odhaluje jejich hluboké vnit?ní žádosti, chtějíe. Je to n?co jiného než pravda, co mají ve svém srdci. Neobsahují pravdu jako vzácnou perlu. Místo toho se mazlí se skrytým pot?šením, n?jakou modlou, n?jakým oblíbeným h?íchem.

Poznamenej si. Ti, kdo t? odmítají, kdo se t? z?ekli kv?li pravd?, mají silný d?vod. Vidí t? jako hrozbu n??eho, co je jim drahé. Tv?j odd?lený život je vý?tkou jejich kompromis?m a vlažnosti.

Pavel napsal Timoteovi: „Víš o tom, že se ode m? odvrátili všichni, kdo jsou v Asii“ (2. Timoteovi 1:15). Pavel dal své všechno t?m samým lidem, p?ednesl jim celý Boží zám?r. Byl p?ed nimi bezúhonný, nevinný, svatý, nebylo nic, za co by ho mohli pokárat. Byl odmítnut sbory v Asii a jeho vlastní duchovní d?ti se mu vyhýbaly. Pro??

Pavel byl te? ve v?zení. Trp?l. Byl v hlubokém soužení, spoutaný ?et?zy, „v?ze? Pána“. Nový u?itel se stal populární – u?itel, který p?inášel uši lechtající poselství prosperity. „Ková? Alexandr mi u?inil mnoho zlého – a? mu Pán odplatí podle jeho skutk?“ (2. Timoteovi 4:14).

Jméno Alexandr znamená „pot?šova? ?lov?ka“. Alexandr a Hymeneus u?ili falešné evangelium, které vyhovovalo t?lu. Hymeneus byl pojmenován podle „boha svateb“. To p?edstavuje evangelium lásky, oslavování, pot?šení ?lov?ka bez svatosti. Pavel je oba vydal Satanovi ke zni?ení t?la, aby se odnau?ili rouhat (1. Timoteovi 1:20). Vydání Satanovi nebylo kv?li zni?ení jejich t?l, ale t?lesné doktríny. Bylo to k získání zkušenosti „aby se odnau?ili rouhat“. Jak by mohli u?it, kdyby byli mrtví? Tyto doktríny popírají každé trápení – všechny t?žkosti.

Pavel ?ekl, že zap?í?inily ztroskotání pravé víry omlouváním h?íchu, nem?li ?isté sv?domí. Zp?sobili ztroskotání víry skrze vyu?ování, která pot?šují ?lov?ka. Odmítl Pavla pro to, co chápali jako jeho ztrátu svobody. Vid?li to jako nedostatek víry. Podle nich to byl ?ábel, kdo u?inil z Pavla v?zn?. Jestliže je Pavel tak svatý – jestliže káže, že B?h

je všemocný – pro? trpí? Byli „zahanbeni jeho pouty“. A dnes existují k?es?ané, kte?í t? odmítnou, kte?í tebou budou zahanbeni – protože jsi ve stejném druhu zkoušky nebo soužení nebo nemoci. Vykáží t?!

Ježíš varoval: „Vyobcují vás ze shromáždění, ano, p?ichází hodina, kdy každý, kdo vás bude zabíjet, se bude domnívat, že tím koná službu Bohu“ (Jan 16:2). Ježíš ?ekl: „Tyto v?ci vám ?íkám, abyste se neurazili... Nebu?te p?ekvapeni, když vás vlašná církev zavrhne – protože oni neznají M? ani Otce...“

Ježíš uzdravil mladého muže, který se narodil slepý. Byl p?iveden do církve, aby byl vyslýchán náboženskými farizeji. Jeho o?i byly otev?ené – vidí!! ?ekl: „Vím jedno – že jsem byl slepý a te? vidím!“ (Jan 9:25). Radovali se z toho, že tento muž získal zrak? Ne! „Odpov?d?li mu: ‚Ty ses narodil celý v h?íších a chceš nás pou?ovat?‘ A vyhnali ho ven“ (Jan 9:34).

Uzdravený slepý muž p?edstavuje svatý zbytek – ty, jejichž o?i jsou otev?rány k Boží svatosti. Jdi dál, dosv?duj jako on: „Vím jedno - že jsem byl slepý a te? vidím!“ Vyženou t? se slovy: „Kdo t? u?inil naším u?itelem?“

Jestliže máš v úmyslu jít celou cestou za Bohem, musíš být p?ipraven nést Jeho hanbu! „Nebo? pro tebe snáším pohan?ní, a stud p?ikryl tvá? mou. Cizí u?in?n jsem brat?ím svým, a cizozemec syn?m matky své, proto že horlivost domu tvého sn?dla mne, a han?ní han?jících t? na mne p?ipadla“ (Žalm 69:7–9). Tohle hovo?í p?ímo o Ježíšových utrpeních – ale jaký byl On na tomto sv?t?, takoví jsme my! Jestliže Jeho pronásledovali a han?li, u?iní totéž všem, kte?í zem?eli sami sob?. Kdo potupoval Krista? Kdo na N?ho nakydal hn?j a zavrhnul Jeho jméno jako odpornou špínu? Muž uprost?ed církevního davu!

Zavrhnout zbožné v?zíci je nejv?tší výhodou, kterou jim m?že ?lov?kost?edná církev dát! Slyším k?es?any ?íkat: „Moje církev je mrtvá – nelíbí se mi, co se d?je, ale B?h m? sem dal! Z?stanu a pokusím se to tu zm?nit.“ To m?že být nebezpe?né a neduchovní. Máme opustit všechno, co je z Babylona! Také to m?že být tradice, která t? drží. Možná nejsi tak p?ipraven jít celou cestou za Bohem, jak si myslíš. Drží t? tví sta?í p?átele.

Kdekoliv Pavel byl, chodil do synagogy „podle svého zvyku“ (Skutky 17:2). Kázal t?m slepým chodí?m do církve z lzaiáše: „...nebo? já d?lám za vašich dn? dílo, dílo, jemuž neuv?íte, ani kdyby vám o n?m n?kdo vypravoval“ (Skutky 13:41). Pavel se je tak tvrd? snažil p?esv?dit, doufal, že uslyší. Ale nakonec uslyšel, jak v jeho duši h?ímá lzaiášovo proroctví: „Žádným zp?sobem neuv?í, a?koliv s nimi z?stáváš a prohlašuješ to!“ Dbej na toto varování: Ud?lej to, co ud?lal Pavel a odejdi! Pavel „na n? vyklepal prach ze svých nohou“ (Skutky 13:51). Pavel t?mto náboženským Žid?m ?ekl: „Vám m?lo být Boží slovo mluveno nejd?íve, ale pon?vadž ho odmítáte a soudíte sami sebe za nehodné v?ného života, hle, obracíme se k pohan?m!“ (Skutky 13:46).

Jsi-li ve spole?enství nebo v církvi, která slyšela pravdu a odvrátila se od ní: „Hle, opus? jil!“ Odejdi – nebo tvé d?ti možná odpadnou! Zapome? na ?e?i: „Moje d?ti tam mají p?átele.“ Ano a mohou vyr?st bez usv?dení z h?íchu pro nedostatek moci nebo p?ítomnosti Boží. Ty nezm?niš nic – žádným zp?sobem! Ale oni mohou zm?nit tebe. Jaké je p?átelství sv?tla s temnotou? „Proto: ‚Vyjd?te z jejich st?edu a odd?lte se, praví Pán, nedotýkejte se ne?istého; a já vás p?ijmu.““ (2. Korintským 6:17). Budeš kamenován!

Budeš kamenován v?tšinou! „A kamenovali Št?pána, který vzýval Boha a ?íkal: ‚Pane Ježíši, p?ijmi mého ducha‘“ (Skutky 7:59). Kdo kamenoval Št?pána? Nejprestižn?jší židovská náboženská velerada t?ch dn?!, „...odvedli ho do velerady“ (Skutky 6:12). Byl to jeden muž proti davu.

Zde je ?lov?k „s o?ima fixovanými na Ježíše!“ P?esto byl nenávid?ný. Poslechni si záš?, nenávist t?chto strojených muž?, t?chto náboženských fanatik?: „Zu?ili ve svých srdcích a sk?ípali na n?j zuby“ (Skutky 7:54). „Tehdy hlasit? vyk?ikli, zacpali si uši a jednomysln? se na n?j vrhli“ (verš 57). Co bylo u tohoto spravedlivého muže, že to rozzu?ilo náboženské davy? Kázal pravdu, která pronikala do jejich srdcí. „Tvrdošijní a neob?ezaného srdce i uší, vy stále jen vzdorujete Duchu Svatému – jak vaši otcové, tak i vy!“ (verš 51). „Vy jste p?ijali Zákon... a nezachovali jste ho!“ (verš 53). Musel kázat pravdu! M?li srdce, která dosud lp?la na sv?t? – byli spoutaní chtí?em. Oni v?d?li, o ?em mluví Boží zákon, ale odmítli se mu podrobit. Uk?ižovali Ježíše.

Dvouse?ný me? pravdy pronikl do nejv?tší hloubky jejich srdcí. Ale bylo to jeho sv?dectví o otev?eném nebi, které zp?sobilo, že se na n?j snesl jejich hn?v. „On však, plný Ducha Svatého, up?el zrak do nebe, spat?il Boží slávu a Ježíše, stojícího po Boží pravici, a ?ekl: ‚Hle, vidím otev?ená nebesa a Syna ?lov?ka stojícího po Boží pravici!‘ Tehdy hlasit? vyk?ikli, zacpali si uši a jednomysln? se na n?j vrhli. Potom ho vyhnali ven z m?sta a kamenovali ho.“

Sv?dkové tehdy odložili své plášt? u nohou mladíka jménem Saul“ (Skutky 7:55–58).

Št?pán odhalil sm?šování, dvojí mysl! „V t?ch dnech pak ud?lali tele a p?inesli té modle ob?? a veselili se z díla svých rukou. B?h se tedy odvrátil a vydal je, aby sloužili nebeskému zástupu, jak je napsáno v knize Prorok?: „Ob?tovali jste snad mn? své ob?ti a dary ?ty?icet let na poušti, dome Izraelský? Vzty?ili jste stánek Molocha a hv?zdu svého boha Remfana, obrazy, které jste si ud?lali, abyste se jim klan?li! Proto vás p?est?huji za Babylón.““ (Skutky 7:41–43).

Jestliže se v tomto v?ku milosti podíváš na ženu se žádostí, spáchal jsi v Božích o?ích cizoložství. Jestliže nenávidíš, jsi vrah. A jestliže se na tebe valí zlá, nechvalná slova pro tvé chození celou cestou za Bohem, jsi kamenován! „Rtové blázna sm??ují k svad?, a ústa jeho bití se domluví... Slova utrha?e jsou jako ubitých, ale však sstupují do vnit?ností života“ (P?ísloví 18:6,8). „Kte?íž naost?ili jako me? jazyk sv?j, nam??ili st?elu svou, ?e? p?eho?kou“ (Žalm 64:3).

Ježíš vyu?oval podobenství o hospodá?i, který vlastnil vinohrad a poslal pro ovoce v ?ase žn?. Poslal své služebníky. „Vina?i však vzali jeho služebníky a jednoho zbili, jiného zabil a dalšího ukamenovali“ (Matouš 21:35). Tak je to dnes! B?h poslal své svaté strážce, aby shromáždili ovoce z Jeho vinohradu. Ale místo toho je tu slovní výprask, zabíjení nenávisť, kamenování ostrými slovy.

Máme dnes „Št?pánovu spole?nost“, která m?že ?íci: „Vidím otev?ená nebesa!“ Je to tak jasná vize Ježíše – tak pronikavé slovo pravdy – které vyvolává hn?v v t?chto neznabožských srdcích!

Izraelité se snažili kamenovat Jozue a Kálefa pro jejich volání, aby šli celou cestu. Vyzv?da?i odradili Boží lid slovy: „Nem?žeme jít celou cestu. Je tu p?íliš mnoho obr?! P?íliš mnoho vysokých zdí!“ A Kálef ?ekl „Jd?me p?edce, a opanujme zemi, nebo zmocníme se jí“ (Numeri 13:30). Ale oni ?ekli: „Ustanovme sob? v?dci, a navra?me se do Egypta“ (Numeri 14:4). „Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefon?v, z t?ch, kte?íž byli shlédli zemi, roztrhli roucha svá, a mluvili ke všemu množství syn? Izraelských, ?kouce: Zem?, kterouž jsme prošli a vyšet?ili, jest zem? velmi velice dobrá. Bude-li Hospodin laskav na nás, uvede? nás do zem? té, a dá ji nám, a to zemi takovou, kteráž oplývá mlékem a strdí. Toliko nepozdvihujte se proti Hospodinu, ani se bojte lidu zem? té, nebo jako chléb náš jsou. Odešlat? od nich ochrana jejich, ale s námi jest Hospodin; nebojtež se jich. Tedy mluvilo všecko množství, aby je kamením uházeli, ale sláva Hospodinova ukázala se nad stánkem úmluvy všechn?m syn?m Izraelským“ (Numeri 14:6–10).

M?j zájem v tomto p?íb?hu není o Jozue nebo Kálefa, protože s nimi byl B?h. Moje starost je o ty Boží lidi, kte?í sk?ípali zubama a zvedali kameny! Pro? by v nich m?lo volání po poslušnosti vyvolat takovou reakci? Dívej se na to volání! Jsem p?esvd?en, že když je jednou srdce uchvácené modlou nebo žádostí, chtě?em, drží si nevíru. Kompromisy a nevíra jdou ruku v ruce. Potom každé kázání proti kompromisu v nich sk?ípe a kon?í bojováním s Bohem, a?koliv slep? vyznávají Jeho jméno.

Varování

Jak by m?l spravedlivý reagovat, když je odmítnutý, vyvržený a kamenovaný? Ježíš reagoval jako beránek „a neotev?el svá ústa.“ Nevolej po ohni z nebe na ty, kdo na tebe hrou nadávky. „Pro? rad?ji netrpíte škodu?“ (1. Korintským 6:7). „Když se nám spílá, žehnáme, když jsme pronásledováni, snášíme to“ (1. Korintským 4:12). „Modlete se za ty, kdo vám zle ?iní.“

Nemám ?as na arogantní, samozvané proroky, kte?í se brání nebo hrozí nebo proklínají. Když se Semei postavil na kopec a házel kameny na Davida, když ustupoval z Jeruzaléma a od Absolona, ?ekl kapitán jeho armády: „I pro? zlo?e?í tento mrtvý pes pánu mému králi?“ David odpov?d?l: „Co vám do toho, synové Sarvie, že zlo?e?í? Pon?vadž Hospodin jemu rozkázal: Zlo?e? Davidovi, i kdož by sm?l ?íci: Pro? tak ?iníš? ... Snad popat?í Hospodin na ssoužení mé, a odplatí mi Hospodin dobrým za zlo?e?enství jeho dnes“ (2. Samuel 16:6,9,10,12).

Mojžíš šel celou cestu – nahoru na horu – byl zav?ený s Bohem, „A jeho tvá? zá?ila.“ A a?koliv to všichni ostatní mohli vid?t, zá?ila tolik, že musel zast?ít svoji tvá? závojem, on sám „nev?d?l, že by se stkv?la k?že tvá?i jeho“ (viz Exodus 34:29). Ani si nebyl v?dom odrazu Boží svatosti na sob?. Stejn? jako Št?pán, ani Mojžíš se nechlubil svým dotekem od Boha. Nebrali na sebe naduté chování proroka. Nevyhrožovali, nemluvili o tom, že mají „nová“ nebo „speciální“ zjevení. Nenasadili neproniknutelnou, nonšalantní tvá? ani nedávali najevo falešnou zbožnost. Pokorná skromnost je známkou duše, která je úpln? závislá na Ježíši. Neexistuje absolutn? žádná duchovní pýcha, žádná výlu?nost!

Odm?na za chození celou cestou

Jaká je odměna, odplata? Kristus stojící u tebe! Existuje mnoho dalších odměn za chození celou cestou za Bohem, ale já zmižuji jen tuhle jedinou, protože to je všechno, co kdy budeme potřebovat. Pavel byl uvězněn v pevnosti v Jeruzalémě s celým náboženským systémem, který ho chtěl zabít. Církev byla ve zmatku. Byl obviněn ze „znesvěcení svatého místa, z kázání falešné doktríny.“ I vojáci „se obávali, aby Pavla neroztrhali na kousky“, tak ho mocí vytrhli z jejich středu a uvěznili v pevnosti. „A pět dní noc se k němu postavil Pán a řekl: ‚Buď statečný, Pavle; protože tak jako jsi o mně svědčil v Jeruzalémě, musíš svědčit i v Římě.‘“ (Skutky 23:11).

Pán sám mluvil k Pavlovi – ne anděl! A jaké slovo: Vzmuž se! Je toho víc, co přijde! Ale můžeš zelit kdekoliv nebo komukoliv, jestliže víš, že Pán stojí vedle tebe!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1417/>